

KUŇ BÍLÝ - M. Rottrová

® (instrumental play)

Kuň bílý pádí vlakům vstříc, já nastavuji větru líc.
Tvůj kuň se žene blíž a blíž, jen chvíli už mě uvidíš.

Zas na rtech cítím slaný žár, i chuť tvé touhy, vzdechů pár.
A známá vůně zava ne, sem, skrze vlasy zcuha né.

To loňské léto, moře, jas, a modré světlo z pod tvých řas.
Tvé ruce láskou zjemnělé, mě pořád pálí po těle.

Když oheň zhasne zbývá dým, a racek s křídlem zlomeným.
Co loď tvou dlouho provázela, a křičel, když jsi odcházela.

Kuň bílý cval svůj otáčí, však stovkám koní nestačí.
To přece kdekdo z města ví, že tenhle vlak tu nestačí.

Tak odpusť mi můj telegram, zas ty teď budeš víc než sám.
V tvé hlavě vzňal se plamínek, a sletoval drát vzpomínek.

Kuň bílý mizí v stopách svých, jak letní víno, letní hřích.
Snad váháš nad tím co já vím, že srdcem tvým jen projížďám.

® (instrumental play)